

[Udenrigsministeren]

ratificerer traktaten om Den Europæiske Union. Og lovteknisk sker det ved, at man ændrer tiltrædelsesloven fra 1972, og det var ganske det samme, man gjorde i 1986, da tiltrædelsesloven blev ændret for at gøre det muligt at ratificere Den Europæiske Fællesakt eller EF-pakken, som vi kaldte det. Så det er altså den tekniske forklaring på, at lovforslaget kommer til at se sådan ud og kommer til at hedde sådan. Det er nemlig en ændring af en tidligere lov.

Men igen vil jeg gerne bekræfte hr. Gade i, at det, befolkningen tager stilling til, er traktaten om Den Europæiske Union, og jeg er sikker på, at både hr. Gade og jeg vil gøre alt, hvad vi kan, for at gøre det klart for dem, der skal tage stilling den 2. juni.

Gade (SF):

Selv om det nu lyder, som om udenrigsministeren er ved at opklare noget, tror jeg nok, at mange vil føle, at udenrigsministeren er ved at gøre det uklart. Vil det sige – hvad jeg jo ikke har kunnet tro – at regeringen arbejder med, at det spørgsmål, man skal stille befolkningen, ikke indeholder ordene »Traktat om Den Europæiske Union«? Er det det, regeringen arbejder med: at det spørgsmål, vælgerne skal tage stilling til, ikke indeholder det, som udenrigsministeren jo siger til mig er det reelle spørgsmål, at man ved hjælp af nogle teknikaliteter prøver at undgå at få begrebet Den Europæiske Union nævnt i det spørgsmål, der stilles befolkningen?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det må dog være frygteligt at være så mistænksom en natur! Det må være forfærdeligt, og jeg kan forsikre hr. Gade for, at når lovforslaget kommer frem med en titel, som svarer nøje til, hvad man tidligere har gjort i lignende situationer, så vil der stå »Europæisk Union«, jeg tror næsten jeg tør love på hver evig eneste side i lovforslaget. Det er muligt, at det er smuttet et par steder, så hæng mig ikke op på det, men det vil være at se mange steder. Og jeg tror, hr. Gade og jeg er ganske enige om, hvad det er, vi beder befolkningen tage stilling til.

Jens Thoft (SF):

Nu synes jeg ikke helt, udenrigsministeren

fik svaret på hr. Gades spørgsmål. Hr. Gade var bekymret for, at det, vælgerne skulle stemme om, var lov om ændring af lov om ændring af et eller andet fra sytten hundrede og hvidkål, hvor det vel ville have været rimeligt, om det spørgsmål, vælgerne skulle svare ja eller nej til, var spørgsmålet om, hvorvidt man kunne stemme for traktaten om Den Europæiske Union eller man kunne stemme imod traktaten om Den Europæiske Union, så det ikke blev til et spørgsmål om en eller anden teknisk lov om en ændring af en anden teknisk lov, som i øvrigt stammer tilbage fra 1972.

Gade (SF):

Jeg synes måske, udenrigsministeren svarer på, hvordan lovforslaget bliver udformet, men det, jeg spørger om, er, hvilket spørgsmål der bliver stillet til vælgerne. Udenrigsministeren kryber lidt udenom. Skulle man tage det som et tegn på, at diskussionen jo også fortsætter i Markedsudvalget på fredag? Det kunne jo være, at udenrigsministeren, hvis flere partier ligesom SF synes, at der skal ærlig forbrugeroplysning på, er i bevægelse bort fra de lidt bombastiske formuleringer på Venstres pressemøde i sidste uge om, at det skulle da overhovedet ikke nævnes i det spørgsmål, der bliver stillet befolkningen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kryber aldeles ikke udenom; det ville lige min natur meget, meget fjernt. Men jeg skal da gerne til ære og glæde for hr. Jens Thoft gentage, hvad det er, jeg har sagt: Det, som det drejer sig om, er at få befolkningens accept af, at regeringen på Danmarks vegne ratificerer traktaten om Den Europæiske Union. Det, man spørger om, er altså et ja eller et nej til at gøre det muligt, og hvad der kommer til at stå på stemmesedlen, det er indenrigsministerens ressort. Det må man spørge ham om. Jeg minder bare om, at tidligere har der stået Ja og Nej. Din tale skal være: Ja, ja eller nej, nej – denne gang helst ja!

Men hvad man rent teknisk kalder sådan et lovforslag, der rent faktisk går ud på at ændre en eksisterende lov, er altså noget, der er lagt i stramme rammer af min kollega justitsministeren og er en århundredgammel tradition, som jeg ikke kan ændre på. Men jeg lover hr. Gade og hr. Jens Thoft, at jeg skal tage dem i hånden